

Hanebo = Jul

1949

Utgiven av Hanebo Hembygdsförening

Hårgalåten

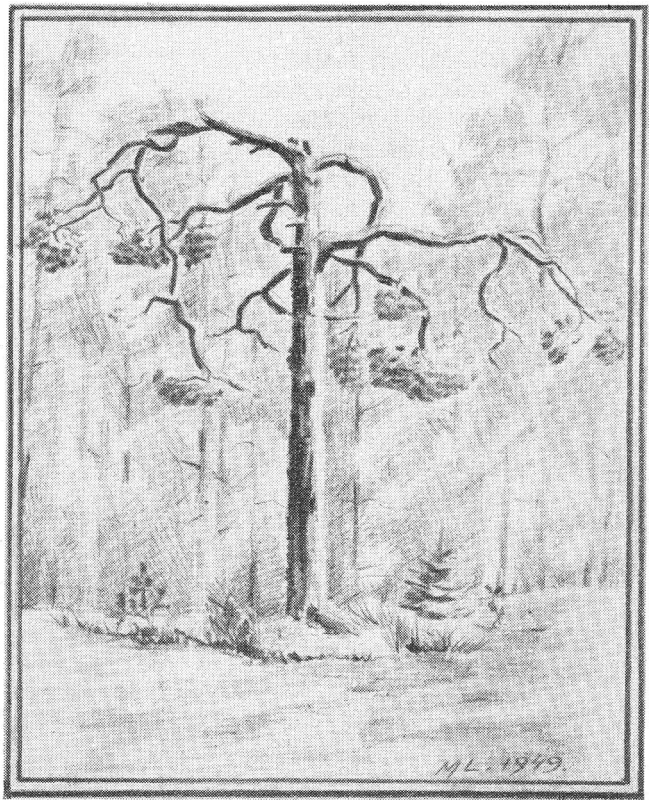
Högt upp från berget fejlan ljuder,
och till dans den alla bjuder.
Tonerna sväva genom natten
över dalar och höjder.
Dansen syns gå i vida ringar,
sven och ungmö runt sig svingar.
Lockande höres "Hårgalåten"
till de osälla fröjder.

Vilt ses spelman stampa takten;
eldgnistor runt om stråken yr.
Ej kan brytas avgrundsmakten,
ingen med livet hädan flyr.
Trollbundna äro allesamman.
Alla i virveln måste svänga,
till dess morgonen gryr.

Varje allvar, varje möda
glömda utav alla är.
Deras blickar hetsigt glöda
av de syndiga begär.
Ty "den lede" för dem muntert
spelar,
inte frälsa kan de vilsna själar —
Tills de stupa må de dansa på —
och ännu vildare syns "Hårga-
dansen" gå.

Så förkunnas det i sång och sägen,
när till slut hin onde var ur sägen.
Liksom spöken än omkring de
stimma
utan ro i nattens tysta timma.
Så är Hårgabergets dystra saga,
som eder täljas kan ännu i dag.

(ord av okänd förf.)

Tallen på Hårgås

Teckning av Märta Lindblom-Persson

Få sägner i vårt land är så kända som sägnen om hårgadansen och hårgalåten. Den äldsta kända uppteckningen är av komminister Johan Gabriel Lindström, Bollnäs, år 1783, och den äldsta i tryck kända från år 1850 av J. G. Carlén, vilken återgiver delar av en gammal visa samt noter till denna. Konstnärer har också använt sägnen som motiv, bl. a. Carl Deelsbo i en etsning. Ett sångspel "Hårgaberget" skrevs 1860 av Karl Wetterberg till musik av August Söderman.

